

POGINĘŁY (1) *part praet act*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

pl [A subst poginęł(e).] ◊ L poginęłych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Zagubiony, przepadły (o wielu) (1) : anym yey vmnyeyszil wesdrowyv y w rzeczach pogynanlych yako pyanczdyessyąth slothich wangyerskych. ZapWar 1514 nr 2172.

[W porównaniu: Abowiem toć go ściągnęło z Niebá/ [...] że chodził po drogach łzukáiąc/ zbieráiąc á zgromadzáiąc do łiebie grzełzne ludzie (iák obłędne á poginęłe owce) WujPosN 1584 I 219 (Linde).]

[Szereg: »obłędny a poginęły«: WujPosN 1584 I 219 (Linde) cf W porównaniu.]

Synonimy: przepadły, zagubiony.

Cf **POGINAĆ**